

31998L0093

31.12.1998.

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

L 358/100

PADOMES DIREKTĪVA 98/93/EK**(1998. gada 14. decembris),****ar kuru groza Direktīvu 68/414/EEK, ar ko uzliek EEK dalībvalstīm par pienākumu glabāt jēlnaftas un/vai naftas produktu minimālus uzkrājumus**

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

uzkrājumu izveidošanu, kas jāveic naftas un naftas produktu apgādes grūtību gadījumā Kopienā; tā kā dalībvalstīm ir līdzīgs pienākums saskaņā ar nolīgumu par Starptautisko enerģētikas programmu;

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas nolīgumu un jo īpaši tā 103.a panta 1. punktu,

(4) tā kā ir svarīgi paaugstināt naftas apgādes drošību;

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

(5) tā kā ir vajadzīgs, lai naftas uzkrājumu organizēšana neskar iekšējā tirgus vienlaidus darbību;

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ⁽²⁾,

(6) tā kā šīs direktīvas noteikumi neietekmē Līguma pilnīgu piemērošanu, jo īpaši noteikumi, kas attiecas uz iekšējo tirgu un konkurenci;

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽³⁾,(1) tā kā Padome pieņēmusi 1968. gada 20. decembra Direktīvu 68/414/EEK, ar ko Eiropas Ekonomikas kopienas dalībvalstīm uzliek par pienākumu glabāt jēlnaftas un/vai naftas produktu minimālus uzkrājumus ⁽⁴⁾;

(7) tā kā saskaņā ar subsidiaritātes principu un proporcionalitātes principu, kā noteikts Līguma 3.b pantā, mērķi uzturēt augsta līmeņa naftas apgādes drošību Kopienā, lietojot uzticamus un pārskatāmus mehānismus, kas balstīti uz solidaritāti starp dalībvalstīm un tajā pašā laikā ir saskaņā ar iekšējā tirgus un konkurences noteikumiem, var adekvātāk veikt Kopienas līmeni; tā kā šī direktīva nepārsniedz šā mērķa sasniegšanai nepieciešamo;

(2) tā kā importētajai jēlnaftai un naftas produktiem joprojām ir nozīmīga loma Kopienas energoapgādē; tā kā jebkuras grūtības, pat īslaicīgas, kas samazina šo produktu krājumus vai būtiski palielina to cenu starptautiskajā tirgū, var izraisīt nopietnus traucējumus Kopienas saimnieciskā darbībā; tā kā Kopienai šādā gadījumā jāspēj novērst vai vismaz mazināt sekas; tā kā ir nepieciešams koriģēt Direktīvu 68/414/EEK, pielāgojot to Kopienas iekšējā tirgus realitātei un naftas tirgu attīstībai;

(8) tā kā ir nepieciešams, lai uzkrājumi būtu dalībvalstu rīcībā, ja rodas sarežģījumi naftas apgādē; tā kā dalībvalstīm jābūt pilnvarotām un spējīgām kontrolēt uzkrājumu lietošanu tā, lai tās būtu nekavējoties pieejamas tām teritorijām, kurām visvairāk nepieciešama nafta;

(3) tā kā Direktīvā 73/238/EEK ⁽⁵⁾ Padome ir pieņēmusi lēmumu par atbilstīgiem pasākumiem, tostarp par naftas

(9) tā kā uzkrājumu uzturēšanas organizēšanai jānodrošina to izmantojamība un patērētāju piekļuve tiem;

⁽¹⁾ OV C 160, 27.5.1998., 18. lpp.⁽²⁾ OV C 359, 23.11.1998.⁽³⁾ Atzinums sniegts 1998. gada 10. – 11. septembrī (vēl nav publicēts Oficiālajā Vēstnesī).⁽⁴⁾ OV L 308, 23.12.1968., 14. lpp. Pēdējie direktīvas grozījumi tika pieņemti ar Direktīvu 72/425/EEK (OV L 291, 28.12.1972., 154. lpp.).⁽⁵⁾ OV L 228, 16.8.1973., 1. lpp.

(10) tā kā uzkrājumu uzturēšanas organizēšanai jābūt caurredzamai, nodrošinot godīgu un nediskriminējošu uzkrāšanas pienākuma sloga sadali; tā kā tādejādi dalībvalstis ieinteresētajām pusēm var darīt zināmu informāciju par naftas uzkrājumu uzturēšanas izmaksām;

- (11) tā kā lai organizētu uzkrājumu uzturēšanu, dalībvalstis var pāriet uz sistēmu, kas balstīta uz organizāciju vai iestādi, kas glabā visus vai daļu uzkrājumu pienākumu veidojošos uzkrājumus; tā kā līdzsvars, ja tāds pastāv, būtu jāuztur pārstrādātājiem un citiem tirgus operatoriem; tā kā valdības un rūpniecības sadarbība ir būtiska, lai darbotos efektīvs un uzticams uzkrājumu glabāšanas mehānisms;
- (12) tā kā iekšzemes ražošana pati dod ieguldījumu apgādes drošībā; tā kā naftas tirgus attīstība var attaisnot attiecīgas atkāpes no pienākuma uzglabāt naftas uzkrājumus dalībvalstīm ar iekšēju naftas ražotni; tā kā saskaņā ar subsidiaritātes principu dalībvalstis var atbrīvot uzņēmumus no pienākuma uzturēt uzkrājumus par daudzumu, kas nepārsniedz produktu daudzumu, ko šie uzņēmumi ražo no iekšzemē iegūtas jēlnaftas;
- (13) tā kā būtu jāpieņem stratēģija, kuru jau pielieto Kopiena un dalībvalstis to starptautiskajās saistībās un līgumos; tā kā, pateicoties naftas patēriņa struktūras maiņai, starptautiskie aviācijas bunkuri ir kļuvuši par svarīgu šā patēriņa sastāvdaļu;
- (14) tā kā ir vajadzība pielāgot un vienkāršot Kopienas statistiskās ziņošanas mehānismu attiecībā uz naftas uzkrājumiem;
- (15) tā kā naftas uzkrājumus principā var uzglabāt jebkurā Kopienas vietā un tādēļ būtu jāveicina uzkrājumu veidošana ārpus valsts teritorijas; tā kā ir nepieciešams, lai lēmumus par uzkrājumu glabāšanu pieņemtu attiecīgās dalībvalsts valdība saskaņā ar tās vajadzībām un apgādes nodrošinājuma apsvērumiem; tā kā gadījumā, ja uzkrājumi ir citas iestādes vai uzņēmuma rīcībā, nepieciešamas sīkāk izstrādātas normas, kas garantē pieeju un piekļūšanu uzkrājumiem naftas apgādes grūtību gadījumā;
- (16) tā kā, lai nodrošinātu iekšējā tirgus veiksmīgu darbību, vēlams sekmēt dalībvalstu nolīgumu slēgšanu attiecībā uz minimālo uzkrājumu glabāšanu, lai tās veicinātu noliktavu telpu izmantošanu citās dalībvalstīs; tā kā attiecīgā dalībvalsts var pieņemt lēmumu par šādu nolīgumu noslēgšanu;
- (17) tā kā būtu jānostiprina uzkrājumu administratīvā uzraudzība un jāizveido efektīvs mehānisms uzkrājumu kontrolei un pārbaudei; tā kā ir nepieciešams sankciju režīms, lai šādu kontroli ieviestu;
- (18) tā kā ar Direktīvu 72/425/EEK no 65 līdz 90 dienām pagarināja pārskata periodu, kas minēts Direktīvas 68/414/EEK 1. panta pirmajā daļā, kā arī noteica nosacījumus šā pagarinājuma ieviešanai; tā kā šī direktīva izziņo to direktīvu par novecojušu; tā kā Direktīvu 72/425/EEK līdz ar to būtu jāatceļ;
- (19) tā kā Padome regulāri jāinformē par situāciju attiecībā uz nodrošinājuma uzkrājumiem Kopienā,

IR PIENĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Direktīvu 68/414/EEK groza šādi.

1. Direktīvas 1. pantu aizstāj ar šo:

“1. pants

1. Dalībvalstis pieņem tādas normatīvos un administratīvos aktus, kas ir nepieciešami, lai saskaņā ar 7. pantu Eiropas Kopienas robežās vienmēr uzturētu naftas produktu uzkrājumus katrai naftas produktu kategorijai, kas minēta 2. pantā, tādā daudzumā, kas atbilst 90 dienu vidējam iekšējam patēriņam iepriekšējā kalendārajā gadā, kā minēts 4. pantā.

2. To iekšējā patēriņa daļu, kuru veido naftas atvasinājumi, kurus ražo pašā attiecīgajā dalībvalstī, var samazināt augstākais līdz 25 % no minētā patēriņa. Par šāda samazinājuma rezultāta sadali starp dalībvalstīm lemj attiecīgā dalībvalsts.”

2. Direktīvas 2. pantu svītro.

3. Pašreizējais 3. pants kļūst par 2. pantu un tiek papildināts ar šādu punktu:

“Krājumi jūras kuģu bunkuros netiek ņemti vērā iekšējā patēriņa aprēķinos.”

4. Tiek pievienots šāds pants:

"3. pants

1. Uzkrājumi, kas tiek uzglabāti saskaņā ar 1. pantu, ir pilnīgā dalībvalstu rīcībā, ja rodas grūtības ar naftas apgādi. Dalībvalstis nodrošina, ka tām ir juridiska vara šādos apstākļos kontrolēt uzkrājumu izlietojumu.

Citā laikā dalībvalstis nodrošina uzkrājumu pieejamību un piekļūšanu tām; dalībvalstis izveido sistēmu, kas ļauj identificēt, uzskaitīt un kontrolēt uzkrājumus.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka uzkrājumu uzturēšanas sistēmā valda godīgi un nediskriminējoši apstākļi.

Izmaksu slogu, ko rada uzkrājumu uzturēšana saskaņā ar 1. pantu, identificē, pielietojot pārskatāmu sistēmu. Šajā kontekstā dalībvalstis var pieņemt pasākumus atbilstīgas informācijas iegūšanai attiecībā uz izmaksu slogu, kas radies no uzkrājumu uzturēšanas saskaņā ar 1. pantu, un darīt šādu informāciju zināmu ieinteresētajām pusēm.

3. Lai izpildītu 1. un 2. punkta prasības, dalībvalstis var pieņemt lēmumu izveidot uzkrājumu uzturēšanas iestādi, kas ir atbildīga par visu uzkrājumu vai tā daļas glabāšanu.

Divas vai vairākas dalībvalstis var pieņemt lēmumu izveidot apvienoto uzkrājumu uzglabāšanas iestādi. Šādā gadījumā tās ir kopīgi atbildīgas par pienākumiem, kas izriet no šīs direktīvas."

5. Direktīvas 4. pantu aizstāj ar šādu:

"4. pants

Dalībvalstis iesniedz Komisijai statistikas kopsavilkumu, kurā uzrādīti esošie uzkrājumi katra mēneša beigās un kuru sastāda saskaņā ar 5. un 6. pantu, kā arī norāda, cik vidējā patēriņa dienām iepriekšējā kalendārā gadā uzkrājumi atbilst. Šis kopsavilkums jāiesniedz līdz otrā mēneša 25. dienai pēc mēneša, par kuru jāziņo.

Dalībvalsts uzkrājumu uzturēšanas pienākums balstās uz iekšējo patēriņu iepriekšējā kalendārā gadā. Katra kalendārā

gada sākumā dalībvalstīm jāpārreķina uzkrājumu uzturēšanas pienākums līdz katra gada 31. martam, kā arī jānodrošina, ka tās izpilda savu jauno pienākuma apjomu iespējami drīz, vēlākais līdz katra gada 31. jūlijam.

Statistikas kopsavilkumā petrolejas tipa aviācijas degvielas uzkrājumi jānorāda atsevišķi kā II kategorijas produkts."

6. Direktīvas 5. pantu aizstāj ar šo:

"5. pants

Uzkrājumi, kuri jāuzglabā saskaņā ar 1. pantu, var tikt glabāti jēlnaftas vai starpproduktu veidā, kā arī galaproduktu veidā.

Uzkrājumu statistiskajā kopsavilkumā, kas minēts 4. pantā, galaproduktus uzrāda pēc to faktiskās tonnāžas; jēlnaftu un starpproduktus uzrāda:

- proporcionāli daudzumam katrai produktu kategorijai, kas iegūti iepriekšējā kalendārā gadā no attiecīgās valsts pārstrādes uzņēmumiem vai
- balstoties uz tekošā gada attiecīgās valsts pārstrādes uzņēmumu ražošanas programmām vai
- balstoties uz attiecību starp kopējo daudzumu, kas saražots attiecīgajā dalībvalstī iepriekšējā kalendārā gadā, tiem produktiem, ko ietver uzkrājumu uzglabāšanas pienākums, un tajā gadā patērēto jēlnaftu; minētais attiecas uz ne vairāk kā 40 % no kopējā pienākuma pirmajai un otrajai kategorijai (benzīns un gāzeļļa), un ne vairāk kā 50 % trešajai kategorijai (degvielleļa, mazuts).

Maisījuma elementus, kas paredzēti pārstrādei galaproduktos, kas minēti 2. pantā, var aizvietot ar produktiem, kam tie ir paredzēti."¶

7. Direktīvas 6. pantu groza šādi:

a) 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Aprēķinot minimālo līmeni uzkrājumiem, kas minēti 1. pantā, kopsavilkumā tiek ņemti vērā tikai tie apjomi, kas glabājami saskaņā ar 3. panta 1. punktu.";

b) 2. punktu aizstāj ar šādu:

“2. Šīs direktīvas piemērošanas nolūkā saskaņā ar starpvaldību nolīgumu uzkrājumu var izveidot dalībvalsts teritorijā tāda uzņēmuma vai iestādes/vienības interesēs, kas reģistrēta citā dalībvalstī. Attiecīgās dalībvalsts valdība izlemj, vai daļa uzkrājumu tiks glabāta ārpus valsts teritorijas.

Tādos gadījumos dalībvalsts, kuras teritorijā uzkrājumi tiek glabāti saskaņā ar šādu nolīgumu, nedrīkst iebilst pret šo uzkrājumu pārvešanu uz otru dalībvalsti, kuras interesēs šie uzkrājumi tiek glabāti saskaņā ar nolīgumu; tā pārbauda uzkrājumus nolīgumā noteiktajā kārtībā, bet neiekļauj tās statistikas kopsavilkumā. Dalībvalsts, kuras interesēs šie uzkrājumi tiek glabāti, var tos iekļaut savā statistikas kopsavilkumā.

Šādos gadījumos kopā ar statistikas kopsavilkumu, kas minēts 4. pantā, katra dalībvalsts nosūta Komisijai ziņojumu par uzkrājumiem, kas tiek glabāti tās teritorijā citas dalībvalsts interesēs, kā arī par uzkrājumiem, kas tiek glabāti citās dalībvalstīs attiecīgās valsts interesēs. Abos gadījumos ziņojumā jānorāda glabāšanas vieta un/vai uzņēmums, kas tās glabā, uzkrājumu daudzums un produktu kategorijas — vai jēlnafta.

Pirmajā daļā minēto nolīgumu projektus nosūta uz Komisiju, kas savus komentārus var darīt zināmus attiecīgajām valdībām. Par noslēgtajiem līgumiem tiek informēta Komisija, kas tos dara zināmus pārējām dalībvalstīm.

Līgumi atbilst šādiem nosacījumiem:

- tiem jāattiecas uz jēlnaftu un uz visiem naftas produktiem, uz kuriem attiecas šī direktīva,
- tiem jānosaka uzkrājumu uzturēšanas apstākļi un sistēma, lai nodrošinātu šo uzkrājumu kontroli un pieejamību,
- tiem jānosaka uzkrājumu pārbaūžu un identificēšanas kārtība, *inter alia*, metodes pārbaūžu veikšanai un sadarbībai,

— parasti tiem jābūt beztermiņa līgumiem,

— ja ir paredzēta vienas pusējas līguma laušana, tie nosaka, ka pēdējā nav spēkā apgādes krīzes laikā un ka jebkurā gadījumā Komisija saņem iepriekšēju informāciju par jebkādu līguma laušanu.

Ja uzkrājumi, kas izveidoti saskaņā ar šādiem līgumiem, nepieder uzņēmumam vai iestādei/vienībai, kam ir pienākums glabāt uzkrājumus, bet ir šā uzņēmuma vai iestādes/vienības, vai cita uzņēmuma vai iestādes/vienības rīcībā, ievēro šādus noteikumus:

— ieguvējam uzņēmumam vai iestādei/vienībai jābūt līgumiskām tiesībām iegūt šos uzkrājumus visā līguma laikā; par šādas iegūšanas cenas noteikšanas metodi jāvienojas iesaistītajām pusēm,

— šāda līguma minimālais termiņš ir 90 dienas,

— jānorāda glabāšanas vieta un/vai uzņēmumi, kas glabā uzkrājumus ieguvēja uzņēmuma vai iestādes/vienības rīcībā, kā arī daudzums un produktu kategorija vai jēlnafta,

— uzņēmumam un iestādei/vienībai, kas glabā uzkrājumus ieguvēja uzņēmuma vai iestādes/vienības rīcībā, jāgarantē ieguvēja uzņēmuma vai iestādes/faktiska pieejamība uzkrājumiem nepārtraukti visā līguma laikā,

— uzņēmumam vai iestādei/vienībai, kas glabā uzkrājumus ieguvēja uzņēmuma vai iestādes/vienības rīcībā, jābūt tādiem, kas ir pakļauti tās dalībvalsts juridiskībai, kuras teritorijā uzkrājumi atrodas, ciktāl tas attiecas uz dalībvalsts juridisko varu kontrolēt un pārbaudīt uzkrājumu esamību.”;

c) 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

“Tādēļ turpmākais jo īpaši ir izslēgts no statistikas kopsavilkuma: iekšzemes jēlnafta, kas vēl nav iegūta; krājumi, kas paredzēti jūras kuģu bunkuriem; krājumi tiešā tranzītā, izņemot uzkrājumus, kas minēti 2. punktā; krājumi

naftas vados, ceļa cisternās un dzelzceļa cisternās, mazumtirdzniecības krātuvēs un krātuvēs, kuras pārvalda mazi patērētāji. Tāpat kopsavilkumā netiek iekļauti uzkrājumi, kurus uzglabā bruņotie spēki, kā arī tie, kurus glabā naftas uzņēmumi bruņoto spēku vajadzībām.”

8. Iestarpina šādu pantu:

“6.a pants

Dalībvalstis pieņem visus nepieciešamos noteikumus un veic nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu uzkrājumu kontroli un uzraudzību. Tās ievieš mehānismus uzkrājumu pārbaudei saskaņā ar šīs direktīvas noteikumiem.”

9. Iestarpina šādu pantu:

“6.b pants

Dalībvalstis nosaka soda mērus, ko piemēro to attiecīgās valsts tiesību aktu pārkāpumu gadījumos, kas pieņemti, ievērojot šo direktīvu, kā arī pieņem visus pasākumus, kas nepieciešami, lai nodrošinātu šo noteikumu ieviešanu. Šie soda mēri ir efektīvi, proporcionāli un pārliecinoši.”

2. pants

Direktīva 72/425/EEK tiek atcelta, sākot ar 1999. gada 31. decembri.

3. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības līdz 2000. gada 1. janvārim. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

2. Kad dalībvalstis paredz šos pasākumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno tās oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka metodes, kā izdarīt šādas atsauces.

4. pants

Savu īpatnību dēļ Grieķijai tiek piešķirts neatjaunojams trīs gadu papildu laikposms, lai ieviestu šīs direktīvas noteikumus, kas saistīti ar bunkuru krājumu starptautiskajai aviācijai iekļaušanu iekšējā patēriņā.

5. pants

Komisija regulāri iesniedz Padomei ziņojumu par situāciju attiecībā uz uzkrājumiem Kopienā, vajadzības gadījumā iekļaujot saskaņošanas nepieciešamību, lai nodrošinātu efektīvu uzkrājumu kontroli un pārraudzību. Pirmais ziņojums jāiesniedz Padomei otrajā gadā pēc datuma, kas minēts 3. panta 1. punktā.

6. pants

Šī direktīva stājas spēkā tās publicēšanas dienā *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

7. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 1998. gada 14. decembrī

Padomes vārdā —
priekšsēdētājs
W. MOLTERER